

veterinària

Avepa: La veterinària eivissenca Fina Cardona, nova coordinadora de la vocalia d'AVEPA a les Illes Balears en substitució de Manu Ruiz

Actualitat: L'OCV inicia una campanya sota el lema 'Per una normativa justa del medicament veterinari' per exigir millores urgents en la regulació

Actualitat: El concurs de dibuixos de Nadal del Col·legi compleix la catorzena edició amb una notable participació, gran nivell i premis per a tothom

Sanitat animal: una mirada veterinària a la situació epidemiològica a les Illes Balears

GLOBAL-IDENT™

XS 1.4

¿Quien es el próximo?

Yo!

Yo!

Yo!

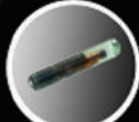
STANDARD
ISO
11784

STANDARD
ISO
11785

STANDARD
ISO
11135-1

STANDARD
ISO
11607

MICROCHIP PARA LOS ANIMALES MÁS PEQUEÑOS

- **Aguja mas fina y afilada.**
Excelente penetración cutánea.
- **inyector Ergonomico.**
Fácil manejo y aplicación.
- **Esterilización médica.**
De acuerdo a los estandares ISO 11135-1& 11607

azasa

Pioneros en sistemas de trazabilidad y bienestar animal.

AZASA - Plaza de Santa Catalina de los Donados, 2 28013 MADRID TELÉF.: 915 481 806 www.azasa.es

4 Avepa: Formació continuada AVEPA-Balears

5 Avepa: Fina Cardona, nova delegada d'AVEPA Balears

6 Actualitat: Firma de convenis de gestió del RIACIB

7 Actualitat: Formació COVIB

8 Perfil col·legial: Carme García Torres

10 Portada: Sanitat animal en temps d'alertes: una mirada veterinària a la situació epidemiològica a les Illes Balears

12 Actualitat: La RAMIB ret homenatge a Tomeu Anguera · COVID Joves

14 Actualitat: Concurs de dibuix de Nadal del COVIB

16 Actualitat: Campanya de triquina 2025. Campanya OCV

17 Actualitat: Còctel de Nadal del COVIB

18 Els nostres centres: Centro de Referencia Equino Mallorca

20 DG Ramaderia: Nou Decret REGA

21 Assessoria jurídica

22 Cas clínic: Presentat per ESPEVET

23 Col·legi · Art al COVID

Sanitat animal: els que sempre hi som

Començam aquest editorial amb una reflexió que, en el context actual, resulta inevitable. En qualsevol escenari de gestió de la sanitat animal hi trobam un denominador comú: el veterinari. El que detecta els primers signes a la granja; el que coordina, assessora i acompanya el sector; el que avalua riscos, defineix estratègies i pren decisions; el que confirma diagnòstics i aporten suport tècnic... Sense aquesta xarxa professional, la gestió de crisis sanitàries d'aquesta magnitud seria impossible. Aquesta reflexió enllaça amb el tema de portada d'aquest número, signat per veterinaris de la Direcció General de Ramaderia, que analitza un escenari especialment exigent i d'actualitat, i al qual hem volgut dedicar l'espai central de la revista.

En aquest darrer període també hi ha hagut espais per a iniciatives que ens connecten amb la part més humana i comunitària del Col·legi, com és el cas del Concurs de Dibuix de Nadal, una proposta que ha arribat a la seva catorzena edició i que any rere any demostra creativitat, il·lusió i un vincle especial amb la professió veterinària. Gràcies també a les famílies per fer possible aquesta participació.

Seguim avançant en la signatura de convenis amb els ajuntaments de les Illes Balears per a la gestió del RIACIB. Agraïm la implicació dels municipis que ja s'hi han adherit i dels que s'hi continuen incorporant.

Volem reconèixer també la tasca desenvolupada per Manu Ruiz al capdavant de la vocalia d'AVEPA Balears (i en la definició d'aquesta revista), agraïnt els anys de dedicació i compromís amb la formació i la comunitat veterinària. Alhora, donam la benvinguda a Fina Cardona, que assumeix el relleu amb empena i molta il·lusió.

No podem deixar de fer una breu referència a un tema que continua sent central per al col·lectiu: el medicament veterinari. Seguirem treballant perquè els veterinaris puguem exercir amb criteri clínic, seguretat jurídica i sense restriccions innecessàries, sempre amb l'objectiu de garantir la sanitat animal i la salut pública. Avançam però queda molt.

Desitjam que gaudiu d'aquest nou número de la revista col·legial. Agraïm la feina de totes les persones que hi col·laboren i animam més col·legiats i col·legiades a sumar-s'hi.

Amb aquest esperit, encaram l'inici d'un nou any. Des del Col·legi us desitjam un bon any 2026, reiterant que el COVIB és i serà al vostre costat per acompanyar-vos en l'exercici professional, defensar la professió i facilitar eines que ajudin a fer feina amb rigor i seguretat.

veterinària 107

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Jesús Martínez. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom). **Consell editorial:** Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina. **Maquetació:** G. Domenici. **Publicitat:** COVIB (Av. Comte de Sallent, 2, Principal A i B - Tel: 971 71 30 44/49). **Impressió:** Imprenta Mediterráneo. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comitè de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Actualización en el diagnóstico y tratamiento de tumores frecuentes en pequeños animales, a cargo de Pachi Clemente

El sábado 22 de noviembre de 2025 tuvo lugar en la sede del COVIB una jornada formativa de AVEPA titulada "Actualización en el diagnóstico y tratamiento de tumores frecuentes en pequeños animales", impartida por Pachi Clemente, veterinario diplomado en Oncología y responsable de La Merced Veterinary Specialists en Calpe.

La sesión reunió a un nutrido grupo de profesionales interesados en conocer los avances más recientes en dicha especialidad. En la jornada se presentó una revisión bibliográfica exhaustiva y actualizada sobre los principales tumores en gatos y perros. Se abordaron desde neoplasias menos habituales

hasta las más frecuentes, con especial atención a los avances en su diagnóstico y en las opciones terapéuticas actualmente disponibles. Asimismo, se profundizó en las novedades relacionadas con el manejo de linfomas y mastocitomas en perros, poniendo de relieve los progresos recientes en protocolos terapéuticos y pronósticos.

La formación concluyó con un análisis detallado sobre el uso de inhibidores de tirosina quinasa, incluyendo sus indicaciones, mecanismos de acción y evidencia clínica actual.

Fina Cardona

Fina Cardona asume la vocalía de AVEPA Baleares y toma el relevo de Manu Ruiz tras once años de dedicación

La veterinaria ibicenca Fina Cardona ha asumido recientemente la vocalía de AVEPA Baleares, tomando el relevo de Manu Ruiz, que deja el cargo tras más de once años de dedicación. El relevo marca el inicio de una nueva etapa, caracterizada por la continuidad del trabajo realizado y la incorporación de nuevas miradas en un contexto profesional en constante evolución.

Nacida en Ibiza el 4 de marzo de 1984, Fina Cardona es licenciada en Veterinaria por la Universidad Complutense de Madrid (UCM) y ha desarrollado una trayectoria orientada a la rehabilitación y la medicina deportiva, ámbitos en los que se ha especializado desde sus años universitarios. "Desde muy pronto tuve claro que quería enfocar mi formación hacia la rehabilitación", explica.

En este ámbito, Cardona ha destacado especialmente por su trabajo en fisioterapia veterinaria y fotobiomodulación, también conocida como terapia láser, una disciplina en la que ha profundizado de manera constante a lo largo de los años. Su interés por esta técnica la ha llevado a participar en congresos nacionales e internacionales, así como en publicaciones científicas y en distintos equipos dedicados al estudio y aplicación clínica de esta terapia.

Su perfil combina de forma equilibrada la práctica clínica con la docencia. Entre 2012 y 2020 fue coordinadora del Título Propio de Fisioterapia y Rehabilitación Animal de la CUM, centro en el que también ejerce como profesora desde 2013. Además, forma parte del equipo docente del máster de Rehabilitación de Pequeños Animales de Forvet, contribuyendo a la formación de nuevas generaciones de veterinarios en una especialidad en pleno crecimiento.

En la actualidad, es responsable del centro de referencia Fina Cardona Fisioterapia y Rehabilitación Veterinaria, ubicado en Ibiza, desde donde desarrolla su actividad clínica, centrada principalmente en la terapia láser y en la recuperación funcional de animales de compañía.

AVEPA, UN ESPACIO DE CRECIMIENTO

Su vinculación con AVEPA se remonta a 2011, año en el que se incorporó al Hospital Veterinario Sur. Fue en ese entorno donde se la animó a integrarse activamente en la asociación y en la comunidad científica, participando en congresos, publicando trabajos y manteniendo una formación continuada. "AVEPA ha sido siempre un espacio de crecimiento profesional y de encuentro con compañeros", señala.

Al asumir la vocalía de AVEPA Baleares, Cardona lo hace con una visión clara del momento que atraviesa la profesión. "La veterinaria avanza a un ritmo vertiginoso", afirma, y considera que esta realidad obliga a redoblar esfuerzos en materia de formación y actualización. En esta nueva etapa, uno de sus principales objetivos será impulsar las actividades formativas de AVEPA en colaboración con el COVIB, fomentando la actualización en las distintas especialidades y ofreciendo una propuesta atractiva para todos los profesionales.

Para la nueva vocal, estas formaciones tienen un valor que va más allá del aprendizaje técnico. "Son especialmente valiosas no solo por lo que aportan a nivel de conocimiento, sino porque favorecen el reencuentro entre compañeros, crean espacios para compartir experiencias y fortalecen los lazos profesionales", subraya. En este sentido, aspira a que AVEPA siga siendo un motor de cohesión y de impulso científico dentro del colectivo.

Asimismo, Cardona expresa su voluntad de "aportar su granito de arena" para que, desde AVEPA, se continúe promoviendo la ciencia y las iniciativas orientadas a la mejora del bienestar animal, ayudando a los veterinarios en la toma de decisiones diagnósticas y terapéuticas y afrontando con solidez los retos actuales de la profesión.

Agradecimientos a Manu Ruiz

El relevo se produce tras una larga etapa liderada por Manu Ruiz, a quien Fina Cardona dedica unas palabras de reconocimiento y agradecimiento. "Tras once años de dedicación, deja un cargo en el que ha aportado experiencia, constancia y una enorme vocación de servicio", destaca. En un plano más personal, añade: "Quiero darle las gracias por su generosidad, por su disponibilidad y por la confianza con la que me ha acompañado en este relevo. Asumir este cargo después de él es un privilegio y también una responsabilidad que afronto con humildad y con la voluntad de estar a la altura".

AVEPA cuenta actualmente con unos 5.600 socios en toda España, lo que la convierte en una de las asociaciones veterinarias más numerosas y representativas del país en el ámbito de los animales de compañía.

Lloseta, Santa Maria del Camí, Banyalbufar i Sencelles firmen el conveni del RIACIB amb el Col·legi

En els darrers mesos, el COVIB ha continuat ampliant la xarxa de col·laboració amb els ajuntaments de les Illes mitjançant la signatura de nous convenis per a la gestió del RIACIB. Aquests acords permeten als municipis accedir a les noves funcionalitats del registre i avançar cap a una gestió més eficient, actualitzada i coordinada dels animals de companyia.

Recentment s'han formalitzat conve-

nis amb els ajuntaments de Banyalbufar, amb la batlessa Leonor Bosch; Santa Maria del Camí, amb el batle Nicolau Canyelles; Lloseta, amb la batlessa Francisca Campins; i Sencelles, amb el batle Joan Carles Verd. Aquests municipis se sumen als que ja havien signat anteriorment: Calvià, Es Castell i Marratxí.

La signatura d'aquests convenis permet als ajuntaments utilitzar eines avançades de gestió, com la consulta de

censos en temps real, el seguiment d'animals identificats, la gestió de llicències i baixes, així com l'accés a informació clau per al control i la protecció dels animals de companyia. Un dels aspectes més rellevants és la incorporació d'un mòdul específic per a les colònies felines, que facilita el registre, el seguiment sanitari, les esterilitzacions i la coordinació amb els veterinaris responsables i les persones cuidadores.

La batlessa de Banyalbufar, Leonor Bosch, amb Ramon Garcia.

Garcia lliura el llibre del centenari del COVIB a Nicolau Canyelles.

Francisca campins, amb el llibre del centenari del COVIB.

Verd i Garcia després de signar el conveni per a Sencelles.

FONT

**PROFESIONALIDAD,
EXPERIENCIA
Y COMPROMISO.**

BUFETE ANTONIO FONT

Abogados
Economistas
Graduados sociales
Asesoría Laboral y Tributaria

Colaborador del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears

www.bufeteantoniofont.com

 La Rambla, 17. 07003 Palma

Curs de malalties de declaració obligatòria

El passat 19 de novembre el COVIB va organitzar un curs sobre malalties de declaració obligatòria, que es va dur a terme a la sala de formació de la seu col·legial i que va reunir professionals interessats en l'àmbit de la vigilància epidemiològica i la sanitat animal.

La sessió va anar a càrrec de Germán Cáceres, cap de l'Àrea d'Epidemiologia de la Subdirecció General de Sanitat i Higiene Animal i Traçabilitat del Ministeri d'Agricultura, Pesca i

Alimentació, on coordina a escala estatal els programes de vigilància, control i erradicació de malalties animals i zoonosis, així com els plans de contingència i resposta ràpida davant crisis sanitàries.

Durant el curs es varen abordar diferents aspectes relacionats amb les malalties de declaració obligatòria (EDOs), començant pel concepte, el seu impacte en la sanitat animal i la salut pública, les xarxes d'alerta existents i les diferents modalitats de notificació. El programa va incloure també una aproximació a les malalties vectorials, amb especial atenció a la febre del Nil Occidental, així com una reflexió sobre el paper dels veterinaris privats en la gestió de les EDOs de categoria A.

El ponent va aportar una visió tècnica basada en la seva àmplia experiència professional, tant en l'àmbit clínic com en el de la sanitat animal oficial, i va posar en valor la importància de la detecció precoç, la comunicació eficient i la coordinació entre administracions i professionals per garantir una resposta adequada davant possibles focus de malaltia.

Odontologia veterinària sense filtres, curs a càrrec de Manuel Ruiz

El COVIB va acollir a finals de novembre una sessió formativa dedicada a l'odontologia veterinària, adreçada a professionals de la clínica de petits animals. El curs, titulat 'Odontologia veterinària sense filtres: el que ningú et va comptar (però hauries de saber)' va ser impartit pel veterinari Manuel Ruiz, responsable del servei d'odontologia de Ribera Veterinaris-Evidencia i exvocal d'AVEPA Balears.

Durant la jornada es varen abordar qüestions pràctiques relacionades amb l'examen oral pas a pas, la identificació de

genives inflamades, l'abordatge de la gingivostomatitis crònica i diferents opcions terapèutiques més enllà de l'exodòncia, amb apunts sobre endodòncia i ortodòncia.

BREVES

Verifactu, obligacions de la normativa de facturació electrònica

El COVIB va organitzar el passat 13 de novembre una sessió formativa en línia dedicada al sistema Verifactu, adreçada a informar els col·legiats sobre les obligacions derivades de la normativa de facturació electrònica. El curs va analitzar el contingut del Reial decret 1007/2023, així com la seva interrelació amb la Llei 18/2022, que introdueix l'obligació de la facturació electrònica en el sector privat. La formació va anar a càrrec de Miguel Font, advocat i economista del Bufet Antonio Font i professor de la UIB, i de Joan Vidal, economista i assessor tributari.

Durant la sessió també es va informar de l'ajornament d'un any en l'entrada en vigor del Reglament Verifactu, aprovat recentment pel Consell de Ministres, una mesura que afecta directament veterinaris autònoms i clíniques veterinàries. Segons la modificació del Reial decret 1007/2023, el nou sistema s'aplicarà finalment a partir de 2027, amb l'objectiu de facilitar una implantació ordenada i homogènia i oferir més marge als professionals per adaptar els seus programes de gestió i facturació als nous requisits tecnològics.

Ramon García s'incorpora al Comitè Autonòmic de Gestió de Malalties Infeccioses de les Illes Balears

El Govern de les Illes Balears, a través de la Conselleria de Salut, ha nomenat Ramon García, veterinari, president del COVIB i cap del Servei de Vigilància en Salut Pública, com a nou membre del Comitè Autonòmic de Gestió de Malalties Infeccioses. Aquest òrgan col·legiat, creat el febrer de 2020 i adscrit a la Conselleria de Salut, té com a missió coordinar l'actuació dels serveis sanitaris públics i privats, així com aportar criteris tècnics i garantir la correcta aplicació dels procediments establerts pel Ministeri de Sanitat, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) o la pròpia administració autonòmica.

Carme García Torres: arribant passa a passa a la seva vocació

Hi ha persones que, des de ben petites, avancen sense pressa però amb una brúixola interior molt precisa. Carme García Torres (Palma, 1999) n'és un exemple. Tot i que confessa que a l'adolescència no tenia gens clar què volia estudiar, els fils de la seva vida ja començaven a teixir una direcció que acabaria esdevenint inevitable. I, com passa sovint, els detalls són els que revelen les veritats: les visites de petita a les fiques per veure porcells amb el seu pare (Ramon García Janer), les hores passades envoltada d'animals, la sensibilitat que sentia davant d'aquell món que, sense encara saber-ho, seria el seu.

El temps ha confirmat aquella intuïció primerenca. Només tres anys després d'haver-se graduat en Veterinària, Carme pot dir que ha conegut les múltiples cares d'una professió tan vocacional com exigent. Ha viscut la pressió dels inicis, l'esgotament dels internats, la intensitat de treballar lluny de casa, el desafiament de trobar el seu lloc i, sobretot, ha descobert

què la mou de veritat: la reproducció equina. Aquesta elecció, però, ha estat el resultat de decisions valentes, algunes decepcions i moments de llum inesperats.

Carme cursà els seus estudis a l'escola Madre Alberta, a Palma, i va arribar a primer de batxiller sense una idea clara del futur. Aquell any va ser desordenat, confús, i ella ho explica sense embuts: "Un capvespre, vaig passar tres hores asseguda amb mon pare, xerrant, i vaig entendre que l'únic que realment m'agradava era allò que sempre havia tingut al davant: la veterinària". Però ell -continua explicant-, coneixedor de la professió des de dins, va intentar frenar el meu entusiasme. No és el mateix que t'agradin els animals que voler dedi-

car-t'hi professionalment, em va dir. Per fer-me veure la part menys amable del treball clínic, em dugué a Son Reus, on vaig fer de voluntària. Allà, amb en Rafa de Juan, va ser on em vaig acabar de decidir".

La tria d'universitat tampoc va ser senzilla. Després d'un estiu complicat, marcat per la mort de la seva padrina, va sortir l'opció d'anar a Lugo, Facultat que va visitar amb la família però que finalment va ser descartada per València, on va començar els estudis a la Universitat CEU Cardenal Herrera. Els primers anys a la residència La Anunciata varen ser un període intens d'adaptació, estudis i vida compartida... fins que la pandèmia de la COVID-19 ho va interrompre tot. "A tercer,

>>> Carme ha viscut la pressió dels inicis, l'esgotament dels internats, la intensitat de treballar lluny de casa, el desafiament de trobar el seu lloc i, sobretot, ha descobert què la mou de veritat: la reproducció equina.

quan les assignatures començaven a ser específiques i estimulants, les classes es van transformar en pantalles i enregistraments, i les pràctiques quedaven lluny. Vaig haver de tornar a Palma amb els meus pares, vivint entre exàmens, incertesa... i els aplaudiments de les vuit del capvespre al balcó. No la record com una etapa fosca, perquè la meua família va ser un refugi constant", recorda.

Si alguna cosa defineix la seva jove trajectòria, de moment, és que res ha estat exactament com s'imaginava. A l'inici de la carrera, seduïda per l'estudi dels primats, va assistir a jornades de primatologia i cursos d'animals exòtics. Però a quart s'obrí una porta inesperada: la de la medicina equina. "Aquell any va ser dur emocionalment. Hi va haver una temporada en què em costava mantenir el ritme de classes, però em sentia plenament viva quan feia pràctiques amb cavalls. Era una sensació nova, clara, gairebé física", rememora. Aquell any també havia conegut Miquel Ferrer, veterinari especialitzat en reproducció equina establert a Suècia, que acabaria sent determinant per reforçar què volia fer. De fet, un any més tard va passar una temporada al país nòrdic aprofundint un poc en aquest camp. També a cinquè va fer de col·laboradora a l'Hospital Equí de la universitat, un pas que marcaria les decisions posteriors.

Els estius també varen ajudar a ampliar horitzons: pràctiques amb vaques a Astúries i viatges que li obrien finestres al món. El treball dur arribaria després, però la llavor ja era ben sembrada.

Després de graduar-se, la Carme va marxar al sud de París, a la Clínica de Grosbois, on va fer un internat de rotació que descriu com una escola de vida. Ortopèdia, medicina interna, anestèsia, guàrdies interminables, nits dormint cinc hores —o damunt una bala de palla, si calia. Allà va aprendre a treballar de debò, a aguantar el ritme i a confiar en ella mateixa. En acabar, impulsada per la necessitat d'aprendre més en reproducció, va provar sort a Normandia, a través d'un contacte. Allà, contractada per un any, l'experiència professional va ser bona ("un país on el cavall forma part de la cultura, un nivell tècnic altíssim i un respecte profund pels veterinaris", recorda). Però, personalment, l'estada no va ser senzilla. Després de vuit mesos, la balança emocional va pesar més i va decidir tornar a Mallorca. Era el mes d'agost de 2024. El final d'aquella etapa, un viatge de tornada en cotxe amb la seva germana Paula, el recorda com un tancament perfecte.

Ja a casa, necessitava fer un 'break'. Viatjar, retrobar-se amb amics per, de mica en mica, anar reprenent el pols professional. Primer va treballar quatre mesos en el desenvolupament del PRA-DIB, una aplicació per al sector primari, i, a partir del març de 2025, va començar a formar-se en reproducció equina amb el veterinari brasiler Marcelo Duarte. Sis dies per setmana, pràctica pura, teoria aplicada i una exigència que, diu, ha estat una benedicció. "Se m'han alineat els estels", afirma. L'any vinent continuarà amb ell. En paral·lel, li van començar a

sortir urgències pel seu compte, i també ha iniciat feina amb el Consell Regulador de la Sobrassada de Mallorca, cosa que la fa somriure: "És irònic que torni als porcs, amb els quals ja havia connectat de petita".

La xerrada amb Carme, que ha tingut lloc al Col·legi, acaba inevitablement detenint-se en la figura de son pare, el president del COVIB. El to de veu li canvia lleument. Parlar de Ramon García és fer-ho d'una presència constant, exigent i afectuosa alhora. Durant la infantesa el veia poc: feia quatre o cinc feines, sempre amb responsabilitats, sempre amb gent a qui atendre.

Però, a mesura que ella s'ha endinsat en la professió, la relació ha mutat. Ara comparteixen criteri, converses i inquietuds comunes. "Els darrers anys he vist la pressió que duu a sobre. Crec que a vegades ni ell mateix n'és conscient. I tenc la sensació que l'enyorarem quan surti del COVIB", diu amb sinceritat. Aquesta distància simbòlica —ell com a referent, ella com a professional en creixement— l'ha ajudada a construir la seva identitat pròpia. "D'ell he après a donar-ho tot, a tirar endavant, a ser compromesa. Abans em feia un poc de cosa dir que era la seva filla perquè aquest fet no interferís en la meua trajectòria. Ara ho dic amb orgull", assegura.

Demanada sobre els seus pensaments, Carme parla amb claredat sobre la veterinària, com a professió complexa, exigent i plena de reptes, i també sobre el Col·legi, que veu necessari per acompanyar els professionals en el trànsit per aquesta complexitat laboral. Per això ha impulsat, juntament amb Clàudia Nadal i Héctor Prósper, el grup COVIB Joves, inspirat en una experiència que va conèixer a Normandia. Vol que la gent jove senti que el Col·legi és casa seva, que hi té espai i veu.

Quan aquest perfil es publiqui, Carme serà a Bali amb la seva germana, que duu un any a Austràlia fent el projecte de carrera. Aquest viatge resumeix bé una de les seves conviccions: que cal mirar el món amb amplitud per poder triar bé el propi lloc. I ella ja l'ha trobat. La seva curta trajectòria parla de compromís i aprenentatge. Parla d'un camí que es construeix amb constància i passió. I parla d'una veterinària que, malgrat els obstacles, sap on vol arribar.

Sanitat animal en temps d'alertes: una mirada veterinària a la situació epidemiològica a les Illes Balears

Les Illes Balears afronten des de fa anys un escenari de pressió sanitària continuada en l'àmbit de la sanitat animal. La coincidència de diverses malalties d'alt impacte—com la llengua blava, la febre del Nil, la dermatosi nodular contagiosa, la grip aviària o la pesta porcina africana—ha convertit la gestió sanitària en un exercici constant de vigilància, anticipació i presa de decisions en temps real.

Aquest context no és exclusiu del nostre territori. A escala estatal i europea, la situació epidemiològica és especialment complexa, amb malalties emergents o reemergents que es veuen afavorides pels canvis climàtics, la mobilitat d'animals i mercaderies i la presència de vectors cada vegada més actius. Tanmateix, una anàlisi rigorosa de la situació permet afirmar que, malgrat la complexitat del moment, la sanitat animal a les Illes Balears es manté estable i sota control.

Aquesta estabilitat no és fruit de la casualitat. És el resultat d'un sistema que, tot i la tensió acumulada, funciona gràcies a la feina coordinada dels serveis veterinaris oficials, la implicació del sector ramader i el paper clau de les agrupacions de defensa sanitària (ADS) i els serveis veterinaris d'aquestes. En el centre de tot aquest engranatge hi ha una figura imprescindible, sovint poc visible però absolutament determinant: el veterinari, tant des de la clínica de camp com des de l'administració.

LA INSULARITAT: UNA VULNERABILITAT QUE OBLIGA A L'EXCEL·LÈNCIA SANITÀRIA

Parlar de sanitat animal a les Illes Balears implica necessàriament parlar de insularitat. Som un territori amb una cabanya ramadera limitada, amb dificultats estructurals per a la reposició d'animals i amb una dependència important de l'exterior pel que fa al subministrament d'aliments d'origen animal.

En aquest context, qualsevol malaltia animal amb impacte productiu no és només un problema sanitari puntual, sinó un risc estructural. La pèrdua de cabanya, les restriccions de moviment, els costos associats a la bioseguretat i a la vacunació, i la disminució de la producció tenen un efecte directe sobre una sobirania alimentària que ja és fràgil.

Tot i que la majoria de les malalties que actualment ocupen l'agenda sanitària no són zoonosis, el seu impacte econòmic, social i territorial és innegable. En el nostre cas, la sanitat animal no és un luxe ni una obligació burocràtica: és una condició imprescindible per a la supervivència del sector.

LLENGUA BLAVA: APRENDRE DEL PASSAT PER ACTUAR MILLOR

La llengua blava és una de les malalties que més ha condicionat el sector ramader balear els darrers anys. L'experiència acumulada amb els serotips 4 i 8 ha estat determinant per afrontar amb més criteri la detecció, el setembre de 2025, del serotip 3 a Mallorca.

L'estratègia aplicada—basada en la declaració d'emergència sanitària, la delimitació de zones prioritàries i l'inici immediat de la vacunació—ha permès reduir la velocitat de propagació del virus i minimitzar-ne l'impacte clínic. Tot i que la llengua blava és una malaltia vectorial i, per tant, impossible d'aturar completament, la gestió actual ha estat clarament més eficient que en episodis anteriors.

Les dades disponibles indiquen una cobertura vacunal del 63,2 % del cens oví a les Illes Balears, amb percentatges superiors al 75 % a les explotacions integrades en ADS. A Mallorca, on s'han concentrat pràcticament tots els focus, la vacunació ha superat el 76 %, mentre que a Eivissa, amb un únic focus declarat, la cobertura ja s'acosta a la meitat del cens oví.

La vacuna del serotip, malauradament, no ofereix una immunitat total, però l'experiència de camp confirma que redueix de manera molt significativa la gravetat dels quadres clínics, la mortalitat i la transmissió. Els primers balanços situen la morbiditat mitjana entorn de l'11 % i la mortalitat al voltant del 5 %, amb els casos més greus concentrats en explotacions afectades a l'inici del brot.

Aquestes dades no serien possibles sense la feina intensa dels veterinaris de camp, dels veterinaris d'ADS i dels serveis veterinaris oficials, que han assumit una càrrega de feina extraordinària en un context ja molt tensionat.

SEROTIP 8: CONSTÀNCIA I RESULTATS

En paral·lel, la situació del serotip 8 de la llengua blava pot considerar-se pràcticament controlada. L'absència de focus des del desembre de 2024 confirma l'elevat nivell d'immunitat assolit després de dues campanyes consecutives de vacunació.

Aquest fet obre la porta, a curt termini, a iniciar els tràmits per declarar les Illes Balears com a zona lliure del serotip 8, amb les con-

>>> Invertir en sanitat animal és invertir en futur. I invertir en sanitat animal implica reconèixer, reforçar i protegir la professió veterinària, tant al camp com a l'administració.

seqüències positives que això comporta tant a nivell sanitari com comercial. És un exemple clar que la planificació, la continuïtat i la confiança en els programes sanitaris donen resultats.

FEBRE DEL NIL OCCIDENTAL

La febre del Nil Occidental (FNO) és una malaltia vectorial emergent que ha anat guanyant presència els darrers anys. La confirmació del primer cas a Menorca, corresponent a un èquid, ha activat els protocols de vigilància establerts.

La detecció precoç, en el marc dels programes de vigilància activa, confirma la importància del control continuat d'animals i vectors. Tot i que els èquids i les persones són hostes accidentals, la FNO té un component de salut pública que obliga a mantenir un seguiment rigorós.

Com la resta de malalties vectorials, la prevenció es basa en la vigilància, la informació al sector i l'aplicació de mesures preventives. La vacunació dels èquids és una eina disponible per reduir el risc de formes clíniques greus en explotacions amb major exposició.

GRIP AVIÀRIA: PREVENCIÓ DAVANT UNA ZOONOSI

La grip aviària mereix una atenció especial. A diferència de la llengua blava o la dermatosi nodular contagiosa, la influència aviària és una zoonosi, tot i que el risc per a la població general és molt baix. Aquest fet reforça la necessitat d'un enfocament preventiu rigorós.

Tot i que a les Illes Balears no s'ha detectat cap focus, la situació a Europa i a la Península és preocupant. Davant aquest escenari, s'han aplicat mesures preventives basades en l'avaluació del risc: confinament d'aus quan no es pot garantir la bioseguretat, restricció de fires i mercats, i reforç de la vigilància epidemiològica, especialment en zones humides i punts de pas migratori.

Els controls realitzats durant el darrer any han superat àmpliament els mínims establerts pels programes nacionals, fet que posa de manifest la intensificació de la feina dels serveis veterinaris i la voluntat clara d'actuar abans que apareguin els casos.

DERMATOSI NODULAR CONTAGIOSA:

VIGILÀNCIA ACTIVA DAVANT UN RISC PROPER

La dermatosi nodular contagiosa és una altra de les malalties que manté el sistema en alerta permanent. La presència de focus actius en territoris propers ha obligat a aplicar mesures cautelars com la restricció de moviments de bestiar boví, la suspensió de fires i el control exhaustiu del transport d'animals.

Fins ara, totes les mostres analitzades a les Illes Balears han re-

sultat negatives, fet que confirma la importància de la detecció precoç i de la vigilància clínica continuada. En aquest cas, la prevenció és l'única eina realment efectiva.

Actualment, els ramaders ja tenen a la seva disposició vacunes per immunitzar els seus ramats davant d'aquesta malaltia.

PESTA PORCINA AFRICANA: UN RISC EXTERN EN UN TERRITORI SENSE SENGLARS

La pesta porcina africana (PPA) representa un cas paradigmàtic de gestió preventiva. Es tracta d'una malaltia d'extrema gravetat, amb una mortalitat molt elevada i sense vacuna disponible. No obstant això, les Illes Balears presenten una particularitat clau: no hi ha poblacions silvestres de porc senglar, principal reservori del virus a la majoria de territoris afectats.

Aquest fet suposa un avantatge sanitari clar, però no elimina el risc. En un territori insular, la principal amenaça és externa i es concentra en els moviments d'animals, persones, vehicles i productes contaminats. Per aquest motiu, la gestió de la PPA es basa en el control estricte de les entrades, l'aplicació rigorosa de les mesures de bioseguretat i el desenvolupament de programes de vigilància sostinguts en el temps.

La classificació de les explotacions segons el nivell de risc, la realització d'un nombre elevat d'anàlisis anuals i el seguiment exhaustiu dels moviments de porcí són exemples d'una feina preventiva sovint invisible, però absolutament essencial. En el cas de la PPA, l'èxit consisteix precisament en no haver d'actuar sobre un focus.

EL VETERINARI: EIX DEL SISTEMA I GARANT DE FUTUR

Tot aquest escenari té un denominador comú clar: el veterinar. El veterinar clínic que detecta els primers signes a la granja; el veterinar d'ADS que coordina, assessora i acompanya el sector; el veterinar de l'administració—Govern de les Illes Balears, consells insulars, FOGAIBA—que avalua el risc, defineix estratègies i pren decisions; i el veterinar de laboratori, com els de l'IRFAP, que confirmen diagnòstics i donen suport tècnic.

Sense aquesta xarxa professional, la gestió de crisis sanitàries d'aquesta magnitud seria simplement impossible. I, tanmateix, aquesta feina sovint es fa en silenci, amb recursos ajustats i amb una pressió creixent.

REFLEXIÓ FINAL: RECONÈIXER PER PROTEGIR

Malgrat la complexitat del moment i l'acumulació d'alertes sanitàries, la situació actual demostra que el sistema funciona. Però també posa de manifest que no hi ha marge per a la improvisació ni per a la desatenció. En un territori insular amb una sobirania alimentària limitada, cada pèrdua de cabanya és un pas enrere difícil de recuperar.

Invertir en sanitat animal és invertir en futur. I invertir en sanitat animal implica reconèixer, reforçar i protegir la professió veterinària, tant al camp com a l'administració. El veterinar no és només un executor de protocols, sinó el gestor del risc sanitari, la figura que permet anticipar, prevenir i contenir crisis que afecten directament la societat en el seu conjunt. Perquè la sanitat animal no és un àmbit aïllat: és salut pública, és protecció del territori i és una eina essencial per garantir la resiliència d'un sistema productiu insular sotmès a pressions creixents.

En temps d'alertes, el paper del veterinar no només és necessari: és insubstituïble.

Maria José Suasi

Cap de servei de Producció Ramadera

José Francisco Rigo

Cap de servei de Sanitat i Benestar Animal

La RAMIB acoge un emotivo homenaje a Bartomeu Anguera, referente de la veterinaria balear

La Real Academia de Medicina de las Illes Balears (RAMIB) celebró el pasado 26 de noviembre un emotivo acto de homenaje a Bartomeu Anguera, expresidente del COVIB y figura fundamental en la historia de la veterinaria en Baleares. La sesión tuvo lugar en la sede de la institución, en Palma, y reunió a académicos, veterinarios y representantes del ámbito sanitario.

El acto estuvo presidido por el doctor Joan Besalduch Vidal, presidente de la RAMIB, y contó con las intervenciones del doctor Pere Riutort, académico numerario; Alberto Anguera, hijo del homenajeado y veterinario; y Ramon García, presidente del COVIB.

Durante la sesión se proyectó un montaje de imágenes que recorrió la vida personal y profesional de Tomeu Anguera, resaltando su dedicación, su profunda vocación y su papel decisivo en la modernización del COVIB, del cual fue presidente durante 25 años.

Los participantes destacaron sus tres grandes vertientes: la humana, marcada por su cercanía y generosidad; la académica, vinculada a su trayectoria en el ámbito sanitario; y la colegial, donde dejó una huella imborrable como líder y referente de la profesión.

El acto concluyó con un reconocimiento unánime a la figura de Anguera, cuya contribución al desarrollo de la veterinaria balear continúa plenamente vigente. Una decena de veterinarios estuvieron presentes entre el público.

BREVES

COVIB joves, en marcha

Una decena de colegiados y colegiadas salieron a caminar por la montaña el pasado 14 de diciembre, en la primera actividad social del recién creado grupo COVIB Joves. Su destino fue el Puig de Galatzó, una de las cimas de referencia de la Serra de Tramuntana. El grupo sigue creciendo y perfilando sus próximas actividades. Se ha creado una comunidad de whatsapp formada hasta ahora por unas 40 personas. Las personas interesadas en formar parte de él, pueden ponerse en contacto con el Colegio.

Comisión de formación del COVIB

La Comisión de Formación del Colegio se reunió a principios de diciembre en sede colegial, en uno de los encuentros con mayor participación que se recuerda. Durante la sesión, se presentaron los resultados de las acciones formativas desarrolladas durante el segundo semestre del pasado año y se empezaron a proponer acciones formativas de cara a este ejercicio. El objetivo del grupo es continuar ofreciendo contenidos de calidad e interés, abiertos a acoger propuestas y sugerencias por parte de los colegiados y colegiadas.

PSN SILT Profesional

Yo tengo **Previsión**

Porque si me prescriben
reposo, mis ingresos
siguen activos.

Recibe una indemnización
diaria estando de baja,
ya sea por accidente
o enfermedad.

910 616 790

Sigue a Grupo PSN

SEGUROS • AHORRO • INVERSIÓN

Molts d'anys a tothom, amb color i il·lusió!

El concurs de dibuixos de Nadal del COVIB compleix la 14ena edició, amb una notable participació i premis per a tothom

El tradicional concurs de dibuixos de Nadal del COVIB ha tornat a omplir el Col·legi de colors, creativitat i il·lusió en la seva catorzena edició, amb una participació molt elevada: 25 infants, fills i filles de col·legiats i col·legiades, han fet arribar les seves propostes artístiques, convertint aquesta cita ja clàssica en un petit esdeveniment familiar dins la vida col·legial.

Enguany, el dibuix escollit per il·lustrar la felicitació de Nadal del COVIB, convertint-se en la imatge que acompanyarà el missatge nadalenc del Col·legi, va ser el de Victòria Buades Martensson, de 16 anys, filla de la veterinària Thii Amanda Martensson Johnsson.

El concurs s'estructura en cinc categories per edats, fet que permet valorar els dibuixos amb criteris ajustats a cada etapa i donar oportunitats a tots els participants. A la primera categoria, fins als 3

anys, la guanyadora va ser Lilia Januszewska, de 2 anys. A la segona categoria, fins als 6 anys, el premi va ser per a Neus Ramis Solorza, de 4 anys. A la tercera categoria, fins als 9 anys, el jurat popular va re-

>>> El dibuix de Victòria Buades Martensson, de 16 anys, va ser l'escollit d'entre tots els treballs presentats per il·lustrar la felicitació de Nadal del COVIB.

Dibujo 1ª cat Lilia Januszewska 2 años.

Dibujo 3ª cat Sergi Oliva Gonzalez 9 años.

Dibujo 5ª cat
Maria Juan
Gomis 14 años.

Dibujo 2ª cat Neus Ramis Solorza 4 años.

Dibujo 4ª cat Noa de Sousa Munilla 12 años.

conèixer el treball de Sergi Oliva González, de 9 anys. A la quarta categoria, fins als 12 anys, la guanyadora va ser Noa de Sousa Munilla, de 12 anys. Finalment, a la cinquena categoria, fins als 16 anys, el premi va recaure en Maria Juan Gomis, de 14 anys.

Els guanyadors de cada categoria varen rebre vals econòmics com a reconeixement, mentre que la resta de participants varen ser obsequiats amb jocs educatius, en un gest que posa en valor la participació i l'esforç de tots els infants, més enllà del resultat final.

El 17 de desembre es va celebrar l'acte de lliurament dels premis, que va comptar amb la presència del president del COVIB, Ramon García, i que es va desenvolupar en un ambient proper i festiu. Des del Col·legi es va voler agrair tant la implicació de les famílies com la il·lusió dels més petits, que any rere any fan d'aquest concurs una cita esperada i molt estimada.

Comença la campanya de matances domiciliàries, amb veterinaris col·laborant en la seguretat alimentària

L'1 de novembre començà la campanya de matances domiciliàries a les Illes Balears, que s'estendrà fins al 31 de març. Durant aquest període, les persones que duguin a terme el sacrifici de porcs per a consum familiar poden fer-ho dins el marc autoritzat, sempre complint les mesures de control sanitari establertes per garantir la seguretat alimentària i la protecció de la salut pública.

Aquesta campanya, vinculada a una tradició molt arrelada a les Illes Balears, té com a objectiu principal prevenir riscos sanitaris associats al consum de carn de porc, especialment pel que fa a la detecció de la triquinosis, una malaltia parasitària que es pot transmetre a les persones si no es duen a terme els controls adequats. En aquest context, la intervenció dels veterinaris col·laboradors és clau perquè les matances es desenvolupin amb totes les garanties.

Els veterinaris inscrits en el registre oficial de la Conselleria de Salut exerceixen una funció essencial durant tota la campanya. Entre les seves tasques hi ha la supervisió sanitària del procés, la presa de mostres de carn per a l'anàlisi de triquina, la realització dels controls previs necessaris i la comunicació immediata dels resultats a les persones responsables i a les autoritats sanitàries, especialment en cas de resultats positius.

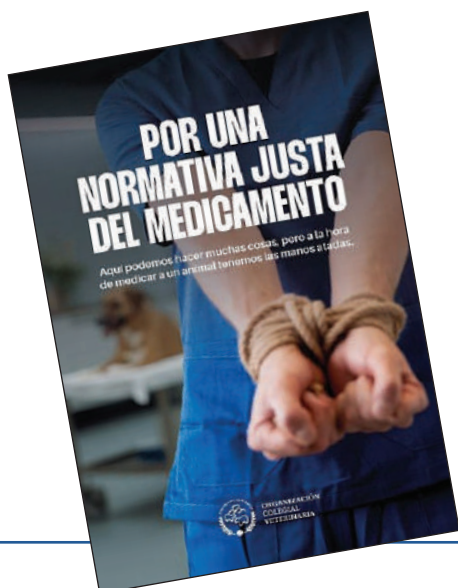
A més, aquests professionals col·laboren activament amb els serveis oficials i els ajuntaments, elaboren informes periòdics

sobre les actuacions realitzades i participen en les tasques d'informació i assessorament als particulars, contribuint a la difusió de bones pràctiques i a la prevenció de riscos. La seva presència permet garantir que els productes obtinguts durant les matances es destinin exclusivament al consum familiar i no a la comercialització, tal com estableix la normativa vigent.

'Por una normativa justa del medicamento veterinario'

La OCV activa su nueva campaña de concienciación con el objetivo de sensibilizar a la ciudadanía sobre la importancia de corregir los aspectos de la normativa que hoy resultan un auténtico obstáculo para el ejercicio profesional

Coincidiendo con la concentración convocada por el colectivo veterinario el 18 de noviembre en Madrid, la Organización Colegial Veterinaria inició una campaña estatal, bajo el lema 'Por una normativa justa del medicamento veterinario' para exigir mejoras urgentes en la regulación de este asunto. La decisión de ponerla en marcha se tomó en la asamblea general extraordinaria de presidentes, donde se constató que la situación actual requiere una respuesta conjunta y decidida del conjunto de la profesión.

El objetivo de esta iniciativa es trasladar a la sociedad y a las administraciones la necesidad de una normativa más justa, operativa y ajustada a la realidad del ejercicio veterinario, que permita trabajar sin bloqueos burocráticos y garantice la protección de la salud animal y la salud pública.

Molts
d'anys i
bon 2026!

El COVIB va celebrar el passat 17 de desembre el tradicional brindis de Nadal a la seva seu, una trobada que va permetre reunir col·legiats i col·legiades en un ambient cordial i de proximitat, en un moment intens per a la professió.

Al llarg de l'horabaixa i el vespre, desenes de professionals varen anar passant per la seu col·legial per compartir un espai de conversa i retrobament, allunyats del ritme habitual de la feina. El Col·legi va oferir un àpat tipus sopar als assistents, que varen poder intercanviar impressions i experiències en un context més informal, però conscient de la situació actual del sector.

La trobada va servir també per felicitar les festes de Nadal i l'any nou, i per expressar els millors desitjos de salut i encerts professionals de cara al 2026. En aquest sentit, el brindis va voler ser un gest de reconeixement a la feina que els veterinaris desenvolupen dia a dia, sovint en contextos complexos i amb reptes creixents.

Centro de Referencia Equino Mallorca

*Voleu que els vostres col·legues coneguïn com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **veterinària**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org*

Hay proyectos que brotan a partir de una mezcla de vocación, esfuerzo y una convicción profunda. Así sucede con el Centro de Referencia Equino Mallorca, un espacio que ha abierto sus puertas en el polígono de Son Noguera, en Llucmajor, concebido para llenar un vacío histórico en la isla. Detrás están Carlos Porres y Juan Muñoz, dos veterinarios cuyas trayectorias, distintas pero complementarias, han convergido en un proyecto común y ambicioso.

Su colaboración no es nueva. Hace casi una década coincidieron en los primeros casos clínicos y descubrieron, casi sin buscarlo, que se complementaban a la perfección: compartían criterios y una complicidad profesional poco habitual. Su colaboración crecía, con cada cual a sus cosas, al tiempo que Carlos iba moldeando un antiguo sueño: crear en Mallorca un centro de referencia en medicina equina, algo que la isla, a su modo de ver, necesitaba desde hacía tiempo por mer-

cado y condiciones. Y Juan tenía un encaje perfecto en todo aquello.

Pese a todo, el camino para lograrlo no fue sencillo. Tras iniciar los primeros trámites llegó la pandemia y, con ella, un sinfín de retrasos, licencias bloqueadas y dificultades administrativas que convertían cada paso en un ejercicio de perseverancia. A base de constancia, y con la ilusión como motor, el proyecto fue tomando forma. Había adquirido una nave de 10.000 m² en el polígono de Llucmajor, que poco a poco logró transformar en el espacio que imaginaba. Hoy, cuando entra por la puerta, todavía confiesa que le cuesta creer que el proyecto sea real.

Nacido en Canarias pero criado en Mallorca desde los cinco años, Carlos Porres estudió Veterinaria en Zaragoza y cogió rodaje durante dos años en Inglaterra antes de volcar definitivamente en los équidos y regresar a Mallorca a trabajar. Hoy acumula más de treinta años ejerciendo medicina

FITXA

Nom: Centro de Referencia Equino Mallorca.

Titulars: Carlos Porres y Juan Muñoz.

Adreça: Carrer Son Fosquet, 21. Polígono de Son Noguera. Llucmajor.

Obert des de: Octubre de 2025.

Equip humà: Dos veterinarios y dos ATVs.

Especialitats: Cirugía, medicina interna, cojeras, hospitalización...

Equipament: Ecografía, radiografía digital, artroscopia, laparoscopia, analítica, endoscopia estática y dinámica.

equina en la Isla, en los que ha sido testigo directo de la evolución del sector: viéndolo crecer, modernizarse y especializarse.

Por su parte, Juan Muñoz (Málaga, 1978) es licenciado por la Complutense, doctor en Veterinaria y diplomado europeo en cirugía. Ha trabajado en centros de referencia en España y Francia, además de completar una etapa profesional (y vital) en Sudáfrica, y ejercer varios años

como docente universitario. Cuando empezó a colaborar con Carlos hace diez años, ambos intuían que aquella alianza acabaría derivando en algo mayor... como así ha sido.

El Centro de Referencia Equino Mallorca responde a una idea muy clara: ofrecer un espacio moderno, funcional y ajustado a las necesidades reales de la clínica equina en la isla. La zona hospitalaria cuenta con boxes amplios, áreas de contención, sala de curas, prequirófano y un quirófano completamente equipado, así como dos boxes específicos para recuperación e inducción anestésica, diseñados para garantizar seguridad y control en todas las fases del procedimiento. Además, sus titulares barajan la instalación de

un medio de diagnóstico por imagen avanzado (resonancia magnética o escáner) en un breve espacio de tiempo.

El Centro dispone también de laboratorio para analíticas, salas comunes, zona administrativa y una planta superior acondicionada para que el personal pueda permanecer durante las hospitalizaciones más largas, con cocina, habitación y sala de estar. Todo ello permite un funcionamiento durante las 24 horas del día, con el nivel de solvencia técnica que demanda la medicina equina actual. El centro dispone además de un sistema de cámaras de vigilancia que permite controlar en tiempo real el estado de los animales hospitalizados, garantizando un seguimiento continuo y seguro desde cualquier ubicación.

Los casos más frecuentes que llegan son cólicos, artroscopias y cojeras, especialmente en caballos de salto y trote, muy presentes en Mallorca. Sus impulsores prevén una capacidad media de entre 8 y 10 caballos al día, y una hoja de ruta clara: incorporar un tercer veterinario que refuerce el equipo, que cuenta ya con dos ATVs.

Una de las grandes fortalezas del Centro de Referencia Equino Mallorca es su voluntad de colaboración. Carlos y Juan han establecido acuerdos con diplomados de distintas especialidades y mantienen una política abierta con los veterinarios de la isla: posibilidad de acceder a equipamiento de última generación, disponibilidad del quirófano, cesión de espacios y apoyo en procedimientos urgentes. El espíritu del proyecto es claro: crear red, compartir conocimiento y elevar el nivel de la medicina equina en Mallorca. Según Carlos, "el proyecto nace de una constatación evidente: la veterinaria equina en la isla estaba preparada para dar un salto cualitativo, y hacía falta un centro que acompañara esa madurez. Pensamos que hemos conseguido canalizar esa necesidad con una combinación de experiencia, formación y

profundo conocimiento del entorno local, una fórmula que explica tanto el presente del centro como el futuro que se está construyendo".

Juan explica los primeros meses de actividad: "Trabajamos con humildad, revisando protocolos, ajustando procedimientos y aprendiendo de cada caso que entra por la puerta. La medicina equina exige precisión, serenidad y un compromiso total con el bienestar del animal; aquí ejercemos con esa mezcla de rigor y pasión que convierte este centro en algo más que unas instalaciones: un proyecto vivo, en evolución constante".

En definitiva, el Centro de Referencia Equino Mallorca no es solo la culminación de un sueño largamente perseguido; es también el inicio de una nueva etapa para la veterinaria equina en la isla.

El nou Decret de REGA: un punt d'inflexió per a la ramaderia de les Illes Balears

El Decret pel qual s'aproven les directrius d'organització i funcionament del Registre d'Explotacions Ramaderes de les Illes Balears (REGA) suposa un canvi estructural profund en la manera com s'ordena, gestiona i supervisa l'activitat ramadera al nostre territori. Aquesta norma, plenament alineada amb el marc europeu (Reglaments 2016/429, 2019/2035, 852/2004 i 853/2004), estatal i autonòmic, reforça la seguretat jurídica i la traçabilitat, introdueix eines digitals imprescindibles i adapta les obligacions a la realitat insular.

Un dels aspectes més rellevants és el **recolzament normatiu** que incorpora: integra les exigències de la Llei agrària de les Illes Balears, la Llei de sanitat animal i els reials decrets bàsics d'ordenació ramadera. Aquest marc estable permet ordenar les explotacions d'una manera coherent i unificada, simplificant tràmits i clarificant requisits que fins ara depenien de diverses normes disperses.

LA CREACIÓ DEL PRADIB: UN SALT CAP A LA DIGITALITZACIÓ INTEGRAL

La gran novetat operativa del Decret és la creació del **Portal Ramader i d'Altres Animals Domèstics de les Illes Balears (PRADIB)**. Aquesta plataforma esdevé l'eina única de gestió per a titulars, veterinaris, consells insulars i administració autonòmica. Unifica el REGA, el Registre d'Identificació Individual Animal (RIIA) i el Registre de Moviments (REMO), i permet fer consultes, comunicacions i actualitzacions de manera telemàtica i immediata.

Per als ramaders, el PRADIB és especialment rellevant: passa a ser el canal obligatori de relació amb l'Administració, facilita l'accés a dades censals i sanitàries, automatitza registres i reforça la coherència de les dades, clau per al control oficial i la vigilància epizootica.

UN SISTEMA D'INSCRIPCIÓ BASAT EN EL RISC

Una de les innovacions conceptuals del Decret és la regulació diferenciada dels tipus d'explotació: **autoconsum, reduïdes i no reduïdes**. Aquesta classificació no és només censal, sinó que determina el règim administratiu aplicable.

- **Explotacions d'autoconsum:** Amb límits molt reduïts d'UBG i sense comercialització. Queden exempts de memòries i simplifiquen al màxim la tramitació.
- **Explotacions reduïdes:** Són explotacions petites però ja orientades parcialment a la producció. S'hi aplica un règim de **comunicació prèvia**, suficient per iniciar l'activitat.
- **Explotacions no reduïdes:** Han de passar per **autorització prèvia**, incloent memòria, plànols, requisits sanitaris, gestió ambiental i programa sanitari.

Aquesta diferenciació permet que l'Administració apliqui un **model basat en l'avaluació del risc**, molt més eficient: les explotacions amb potencial impacte sanitari o ambiental major estan sotmeses a més control, mentre que les petites iniciatives productives o d'ús domèstic no pateixen càrregues administratives innecessàries.

EXTENSIVITAT, TERRITORI I BANCA DE PASTURES

El Decret incideix de manera notable en la **singularitat de**

la ramaderia balear, eminentment extensiva. Les Illes Balears tenen una estructura productiva fragmentada, amb explotacions mixtes i una elevada pressió sobre la terra. Per això la norma reconeix explícitament que l'extensivitat és essencial per a la gestió del paisatge, la prevenció d'incendis, el benestar animal i el manteniment d'ecosistemes.

En coherència amb aquest model, incorpora instruments de suport a l'activitat extensiva, com la **creació d'un Banc o Fons de Pastures**, destinat a mobilitzar terres abandonades, donar-les ús productiu i facilitar l'accés a ramaders joves o sense superfície. Aquesta mesura és clau per revertir la reducció de la SAU i fer viable la ramaderia de futur.

LES EXCEPCIONS A LES DISTÀNCIES D'ÈQUIDS: UNA RESPOSTA REALISTA A LA REALITAT INSULAR

Un altre element destacat és la regulació de les **excepcions a la distància mínima de 200 metres** entre explotacions equines que estableix el Reial decret 804/2011. A causa de la concentració d'explotacions al voltant dels hipòdroms, la limitació del sòl i el pes social del trot, la norma fa ús de la flexibilitat prevista en la legislació estatal i considera determinades zones com una **única unitat epidemiològica**, sempre que mantinguin un programa sanitari adequat. Aquesta adaptació normativa dona resposta a una realitat històrica i permet regularitzar explotacions preexistents sense renunciar a criteris sanitaris rigorosos.

PER QUÈ ÉS UN DECRET CLAU PER ALS VETERINARIS?

El Decret reforça el paper del veterinari o veterinària com a agent sanitari essencial:

- Defineix obligacions específiques en programes de vigilància i control.
- Dona accés complet a la informació censal, sanitària i de traçabilitat via PRADIB.
- Clarifica responsabilitats en programes sanitaris d'explotació.
- Integra els registres en un únic sistema fiable i interoperable.

En definitiva, el Decret de REGA configura un model de gestió moderna, adaptada al territori i basada en la seguretat, la traçabilitat i l'eficiència. És una norma estructural que aporta claredat, rigor i eines digitals avançades que reforcen la feina diària dels professionals veterinaris i dels titulars d'explotacions.

Pau Llabrés Pons i Pau Alorda Gayà

A RESULTAS DEL GRAVE ACCIDENTE QUE OCASIONÓ LA MUERTE POR ASFIXIA DE 27 PERROS DE CAZA EN UN FERRY: REGULACIÓN NORMATIVA DEL TRANSPORTE DE LOS PERROS DE CAZA

En los principales medios de comunicación de nuestra Comunidad se informó que el primer día del mes de noviembre del presente año habían fallecido 27 perros de caza en la bodega de un ferry que los transportaba de Barcelona a Palma. El SEPRONA ha abierto una investigación para esclarecer los hechos que dieron lugar a tan luctuoso suceso y por parte de los propietarios de los animales, así como por la Federación Balear de Caza, se achaca la posible responsabilidad a la empresa transportista.

No es de interés aquí detallar los hechos que dieron lugar a este trágico siniestro, sino conocer la normativa que regula el transporte de perros de caza.

El marco normativo que regula el transporte de perros de caza tiene ámbito estatal, en primer lugar, a través de una normativa de carácter **sectorial**: la **Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza** (artículos 28 y 32) y el **Decreto 506/1971, de 25 de marzo**, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley anteriormente citada (artículo 30). No obstante, tienen una aplicación algo tangencial en la regulación del transporte de dichos perros cuando no están en la actividad de caza, ya que establecen, entre otras cuestiones, cómo debe controlarse a los perros en terrenos cinegéticos y las condiciones de utilización y su **tránsito**. Estas normas presentan reglas específicas para actividades cinegéticas (tales como la vigilancia de los perros, la composición de rehalas y el control de los animales por sus responsables). Pero no regulan el transporte de los perros cuando no están realizando propiamente la actividad de caza. No es este el ámbito del transporte que nos interesa hoy, pero son normas que deben ser tenidas muy en cuenta en todo caso.

Además de la normativa de caza, la **Ley 8/2003, de 24 de abril, de sanidad animal** regula, genéricamente el transporte de animales (de todo tipo), en cuanto impone obligaciones como que el **vehículo debe estar autorizado para ese tipo de transporte** o el **deber de estar en poder de toda la documentación durante el transporte** (artículo 47), estableciendo que estas obligaciones recaen sobre el transportista profesional. Y esta norma, aún de carácter general para todos los animales, afecta a los animales con los que se llevan a cabo actividades cinegéticas, en lo que aquí nos ocupa, al transporte de perros de caza.

Estas son las normas genéricas de aplicación, pero de su atenta lectura vemos que no llegan al fondo de la cuestión: ¿dónde podemos encontrar una respuesta más concreta de los requisitos para llevar a cabo el transporte de perros de caza? Pues la hallamos en la **Ley 7/2023, de protección de los derechos y el bienestar de los animales**.

Sabemos que los perros de caza están expresamente excluidos del ámbito de aplicación de la citada Ley (vid. su artículo 1.3.e)). No obstante, ante la ausencia de una normativa específica para ellos en materia de transporte, la Ley 7/2023 es de **aplicación supletoria**, pero únicamente en lo que no esté regulado expresamente en la normativa sectorial que hemos citado anteriormente (esto es, por la normativa de caza o sanidad animal). En consecuencia, al no recoger expresamente dichas normas el transporte, la Ley será de aplicación supletoria **en cuanto a esa cuestión, su transporte**. De esta manera, la Ley 7/2023 actúa complementando o suplementando lo que no contemplado en la normativa sectorial de caza o en la de sanidad animal, especialmente en lo relativo a cuestiones operativas o de bienestar animal, entre ellas su transporte.

En la Ley se establecen los requisitos para llevar a cabo el transporte de animales de compañía estableciendo condiciones estrictas para su traslado en vehículos, documentación y bienestar. En efecto, así lo indica su **artículo 60** que, a su vez, se remite al **artículo 59**.

El **artículo 60** de la Ley regula las condiciones para el **transporte de los animales de compañía** prohibiendo el traslado de

los animales que no cumplan las condiciones establecidas en el **artículo 59** de la propia Ley indicando, además, que el transporte deberá realizarse en **habitáculos adaptados especialmente para ellos**, salvo que viajen en el mismo espacio que sus responsables.

Por su parte, el **artículo 59**, a su vez, regula las condiciones generales de **transporte de los animales (en general, no sólo de compañía)** por parte del responsable de los mismos, que en esencia son las siguientes:

- Que los animales estén en condiciones de realizar el viaje.
- Que se atienden todas sus necesidades fisiológicas y etológicas.
- Que el medio de transporte, incluso si se trata de vehículo particular, dispongan de un sistema de climatización y ventilación a efectos de mantener a los animales dentro de su rango de confort, disponiéndolos de manera que todos los ejemplares dispongan de las mismas condiciones climáticas y de ventilación.
- Los medios deben ser adecuados en función de la especie, tamaño y necesidades fisiológicas de los animales, disponiendo de espacio suficiente para evitar el hacinamiento, garantizando la seguridad vial y su seguridad durante su transporte.
- Que los medios de transporte se construyan, mantengan y utilicen adecuadamente, de modo que se eviten lesiones y sufrimiento a los animales y se garantice su seguridad.
- Que los animales estén protegidos de las condiciones adversas, y, en particular, se asegurará de que no se les dejen sin cuidados en el medio de transporte en condiciones tales que puedan ser perjudiciales para su seguridad o salud.
- Que a los animales se les proporcione agua, alimento y períodos de descanso a intervalos suficientes y en condiciones cuantitativa y cualitativamente adecuadas a su especie y tamaño.
- Además, ordena que toda actividad profesional de transporte de animales deberá contar con un plan de contingencia para el supuesto caso de que se produzcan accidentes o imprevistos que puedan afectar a su salud o integridad.

En consecuencia, este artículo es de aplicación al transporte de perros de caza debiendo cumplirse, escrupulosamente, los requisitos que en él se contienen.

En el caso que hemos comentado lamentablemente alguno de estos requisitos se incumplió, bien por negligencia del responsable del que dependían los perros o bien por un accidente imprevisto.

A título informativo añadir que la norma prohíbe el envío de animales por mensajería salvo contadas excepciones y en condiciones muy restrictivas.

Indicar también que, según la propia Ley que estamos comentando (Artículo 66), corresponde a los órganos competentes de las comunidades autónomas y de las entidades locales, la inspección y vigilancia de las instalaciones de las empresas de transporte de animales (entre otras, como por ejemplo los centros veterinarios). Son dichos organismos, pues, los que tienen la función inspectora de comprobar y vigilar que los medios de transporte reúnen los requisitos del artículo 59.

Como hemos dicho, la base normativa es de carácter estatal y viene marcada por las leyes y reglamentos indicados, no obstante, las comunidades autónomas pueden establecer normas específicas sobre el **transporte de animales de caza** y sobre condiciones de bienestar y sanidad, por lo que deberá comprobarse siempre la existencia de posibles previsiones autonómicas de aplicación.

En lo que al colectivo de profesionales veterinarios se refiere, la responsabilidad del veterinario, en su caso, sólo le alcanzaría en el supuesto de que se le encargara profesionalmente la tramitación, comprobación y gestión del referido transporte y se produjera algún acontecimiento, siniestro, consecuencia de su defectuosa intervención.

PRESENTADO POR ESPEVET ESPECIALISTAS VETERINARIOS

Ricardo de Sousa DVM, MRCVS, DipECVS

Displasia de codo y fisura intracondilar humeral en perros: Tratamiento y pronóstico. Parte II

Las patologías del codo en el perro comprenden un conjunto de alteraciones del desarrollo que afectan la congruencia, estabilidad y función articular. Entre las principales lesiones se encuentran la fragmentación del proceso coronoide medial, la no unión del proceso anconeal, la osteocondrosis del cóndilo humeral, la no unión del epicóndilo medial y la fisura intracondilar humeral. A pesar de su variedad, todas comparten algo: la presencia casi universal de osteoartrosis, cuya progresión es prácticamente inevitable. Por ello, las estrategias terapéuticas se orientan a aliviar el dolor, mejorar la movilidad y limitar el deterioro articular.

La **fragmentación del proceso coronoide medial** es la afección más común del complejo del codo. El fragmento actúa como un cuerpo extraño que provoca inflamación, sinovitis y dolor, aunque en muchos casos la cojera también deriva de incongruencias articulares crónicas. El objetivo quirúrgico es eliminar la fuente de dolor y restaurar, en la medida posible, la biomecánica articular. Las técnicas disponibles incluyen la osteotomía subtotal del proceso coronoide, la liberación del bíceps cubital, osteotomías correctivas del cúbito o del húmero y, en casos avanzados, el remplazo parcial o total del codo. Aunque estas intervenciones no detienen por completo la progresión de la osteoartrosis, alrededor del 75% de los pacientes consigue una función buena a largo plazo. El pronóstico depende especialmente del grado de daño articular ya presente al momento del diagnóstico.

La **no unión del proceso anconeal** genera inestabilidad articular significativa y evoluciona rápidamente hacia una osteoartrosis severa sin intervención temprana. El tratamiento puede ser conservador o quirúrgico, incluyendo la extracción del fragmento, la osteotomía del cúbito o la fijación con un tornillo. La evidencia científica destaca la importancia del tratamiento precoz: cuanto antes se interviene, mayor es la probabilidad de conservar la morfología del proceso anconeal y lograr su unión. En casos crónicos, cuando el fragmento ya presenta deformidades irreversibles, la extracción suele ser la solución más

Figura 1. A. Osteotomía distal del cúbito para el tratamiento de incongruencia articular; B. implante SynACART™ para el tratamiento de la OCD del cóndilo humeral; C. Tornillo transcondilar tipo *shaft* para el tratamiento de FIH; D. Fijación del proceso anconeal con un tornillo *lag* y osteotomía cubital proximal bi-oblicua; E. Osteotomía por abducción cubital proximal y F. Osteotomía humeral deslizante para el tratamiento de enfermedad del compartimento medial del codo.

adecuada. La osteotomía cubital proximal también puede mejorar la biomecánica si se realiza en fases tempranas. A pesar de estas opciones, la osteoartrosis avanza en muchos pacientes, especialmente en animales mayores o tratados de forma tardía.

La **osteocondrosis del cóndilo humeral** es otra causa frecuente de dolor y cojera en perros jóvenes. El enfoque terapéutico depende del tamaño y la profundidad del defecto cartilaginoso: los defectos pequeños se tratan mediante desbridamiento artroscópico, mientras que los defectos amplios requieren técnicas más complejas. El implante SynACART™ ha adquirido relevancia en los últimos años, ya que ofrece una alternativa moderna y menos invasiva que la artroplastia completa. Su diseño permite mejorar la congruencia articular y puede reducir la progresión de la osteoartrosis, con resultados funcionales buenos o excelentes en la mayoría de los casos.

La **fisura intracondilar humeral** aparece con mayor frecuencia en razas Spaniel y representa un punto de debilidad en el cóndilo humeral que puede progresar a fractura. En perros sintomáticos se coloca

un tornillo transcondilar para estabilizar la fisura y reducir la cojera. Los primeros estudios reportaron complicaciones de hasta el 60%, sobre todo cuando se utilizaba un abordaje lateral, más predispuesto a infecciones y seromas. Actualmente, se prefiere el abordaje medial por su menor tasa de complicaciones. Cerca del 10% de los implantes falla por fatiga tras el primer año. En general, alrededor del 70% de los perros alcanza un resultado funcional bueno o excelente. En casos sin síntomas, el riesgo de fractura futura se mantiene bajo, alrededor del 18%.

En conclusión, el codo canino representa uno de los retos más complejos en ortopedia veterinaria debido a la diversidad de lesiones que pueden afectarlo. Cada caso debe abordarse de manera individualizada, considerando la edad, el nivel de actividad, la gravedad de la lesión y las expectativas del propietario. La combinación de diagnóstico avanzado, técnicas quirúrgicas actualizadas y manejo adecuado de la osteoartrosis ofrece las mejores oportunidades para preservar la función y mejorar la calidad de vida de los pacientes.

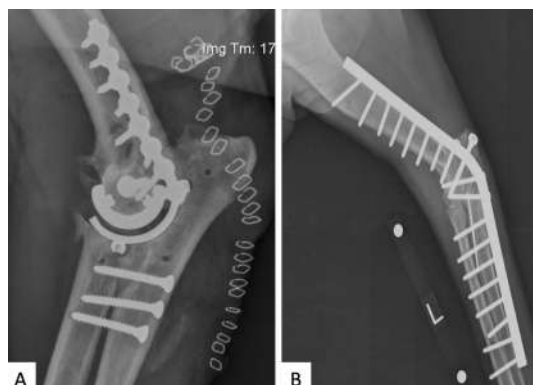

Figura 2. A. TATE, prótesis total de codo y B. artrodesis ambas como opciones para el tratamiento del estadio terminal de artrosis del codo.

COL·LEGIACIÓ

ALTES

1466 - Oceane Liesenhoff Jonniaux**1467 - Catalina Grimalt Melià**

Desde el 1 de septiembre de 2025

1468 - Inés Mateo Juan**1469 - María Magdalena Sastre Perelló****1470 - Aïala Esnaola Alcón****1471 - Yaiza Ovejano González**

Desde el 1 de octubre de 2025

1472 - Andrea Díaz García**1473 - Ana Moreno Sintés****1474 - Paulien Petra Henriette Stoker****1475 - Aude Danielle Yvette Levacher****1476 - Joan Vinent de la Fuente****1477 - Andrea Naval Ruiz****1478 - Dolores María Zone**

Desde el 1 de noviembre de 2025

1181 - Rafael Lima Sento Se**1479 - Pablo Sanz Henche****1480 - Mercedes Marqués Alós****1481 - María V. Arredondo Sánchez**

Desde el 1 de diciembre de 2025

BAIXES

1168 - Alberto Báguena Oliete

Desde el 31 de agosto de 2025

1251 - Antoni Manuel Vives Humbert

Desde el 30 de septiembre de 2025

1088 - Isabel Fernández Orellana

Desde el 1 de octubre de 2025

1332 - Teresa Emilia Portals Uviña

Desde el 2 de octubre de 2025

1097 - Alejandro Ferrer Mayol

Desde el 10 de octubre de 2025

1360 - Sarah-Maria Riegelnegg

Desde el 11 de octubre de 2025

1387 - Camila Moeykens

Desde el 16 de octubre de 2025

1396 - Marcos González Barrero

Desde el 24 de octubre de 2025

JUBILATS

**324 - Fernando López-Bermejo
González de Peredo**

Desde el 28 de agosto de 2025

274 - Carlos Nadal Servera

Desde el 9 de octubre de 2025

CENTRES VETERINARIS

ALTES

ESPEVET Especialistas Veterinarios

C/ Cala Blanca, 14. Palma

Directores facultativos: MARIA AMENGUAL

VILA · RICARDO JOAO RODRIGUES DE SOUSA

Clínica Veterinaria Levante

C/ Pérez Galdós, 21 bajos. Palma

Director facultativo: RICARDO A. MULET

MRIVETs Centro de Referencia

C/ Agnes de Pacs, 2. Palma

Director facultativo: M. Á. OMAÑA GARCÍA

El COVIB suma a su exposición trimestral una obra del mallorquín Óscar Florit

El COVIB ha incorporado a su exposición trimestral una obra del artista mallorquín Óscar Florit, cedida expresamente para formar parte del programa cultural del Colegio. Nacido en Palma de Mallorca en 1977, Florit cuenta con una trayectoria vinculada tanto a la creación artística como a la gestión cultural. Formado como diseñador de interiores, desarrolló una primera etapa expositiva entre los años 2007 y 2010, con muestras en galerías de Mallorca, Barcelona y Valencia. En 2012, fundó L21 Gallery, un espacio que se ha consolidado como referente en la representación de artistas emergentes españoles y en la exploración de nuevos formatos expositivos.

Tras un paréntesis de más de una década sin exponer obra propia, retomó su actividad artística el pasado año con la presentación de la colección '4 8 15 16 23 42' en la Galería Enlace de Perú.

Su trabajo pictórico se basa en la búsqueda del equilibrio entre gesto, forma y color. Las composiciones se articulan a partir de formas circulares, ovaladas y cuadradas de contornos suaves, que evocan piedras erosionadas o manchas que aparecen y desaparecen en la superficie del lienzo. En el plano técnico, Florit trabaja principalmente con acrílico y spray, aplicando capas superpuestas y una paleta cromática sobria, dominada por negros, verdes y grises, a los que incorpora de manera puntual acentos de color más luminosos.

ART AL COVIB

Conduce tranquilo con nuestro seguro de automóvil

A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

Hasta un

45% DTO.

Confianza

S PORQUE
somos
sanitarios

**Seguro
de Automóvil**

Nuevas **coberturas y exclusivas ventajas** para ti y tu familia:

Cobertura completa para tu vehículo: sustitución, valoración, accidentes, lunas y más.

Elige el seguro que mejor se adapte a tus necesidades: terceros básico, ampliado, todo riesgo, premium y más.

900 82 20 82 / 971 71 49 82
www.amaseguros.com

A.M.A. PALMA DE MALLORCA
Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

 A.M.A.
GRUPO

 A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

 AmaVida
seguros de vida pura
por Asociados sanitarios

 A.M.A.
Fundación A.M.A.

 A.M.A.
ECUADOR

La Mutua de los Profesionales Sanitarios...y sus familiares.